

รายงานการศึกษา รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศไทย
(ระยะเวลาสั้นไม่เกิน ๙๐ วัน และ ระยะเวลาตั้งแต่ ๙๐ วัน)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเรื่อง/หลักสูตรประชุมวิชาการออนไลน์ โครงการอบรมระยะสั้น

- การดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อม : Episode II ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕

- การดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อม : Episode III ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๕ พฤจิกายน ๒๕๖๕

ณ โรงพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย

งบประมาณ เงินงบประมาณกรุงเทพมหานคร เงินบำรุงโรงพยาบาล

ทุนส่วนตัว

คงเหลือ ๑,๔๐๐ บาท รวมจำนวนเงิน ๒,๔๐๐ บาท

ระหว่างวันที่ Episode ๒ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึง ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕

Episode ๓ วันที่ ๒๔ พฤจิกายน ๒๕๖๕ ถึง ๒๕ พฤจิกายน ๒๕๖๕

สถานที่ ผ่าน Zoom Application

๑.๑ ชื่อ - นางสกุล นางสาวอรจิรา สุทธหลวงศ์

อายุ ๒๘ ปี การศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนวมินทรารักษ์

ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การดูแลผู้ป่วยทางด้านอายุรกรรม ปฏิบัติงานหอผู้ป่วย
อายุรกรรมหญิงชาว

๑.๒ ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

หน้าที่ความรับผิดชอบ ให้การพยาบาลแบบองค์รวมแก่ผู้ป่วยทางด้านอายุรกรรม โดยใช้
กระบวนการพยาบาล ประกอบด้วยการประเมินภาวะสุขภาพ การวินิจฉัยการพยาบาล
การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาล และการประเมินผลการพยาบาล

๒.๑ ชื่อ - นางสกุล นางสาววิชุดา บุตรเพ็ชร์

อายุ ๒๖ ปี การศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนวมินทรารักษ์

ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การดูแลผู้ป่วยทางด้านอายุรกรรม ปฏิบัติงานหอผู้ป่วย
อายุรกรรมชายชาว

๒.๒ ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

หน้าที่ความรับผิดชอบ ให้การพยาบาลแบบองค์รวมแก่ผู้ป่วยทางด้านอายุรกรรม โดยใช้
กระบวนการพยาบาล ประกอบด้วยการประเมินภาวะสุขภาพ การวินิจฉัยการพยาบาล
การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาล และการประเมินผลการพยาบาล

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย

๒.๑ วัตถุประสงค์

๒.๑.๑ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถอธิบายความรู้เรื่องโรคสมองเสื่อมได้

๒.๑.๒ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถประเมินภาวะสมองเสื่อมในชุมชนคลินิก

และในโรงพยาบาลได้

๒.๑.๓ เพื่อให้ผู้...

๒.๑.๓ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถอธิบายแนวทางการดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อมโดยการใช้ยาและไม่ใช้ยาได้

๒.๑.๔ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถอธิบายบทบาทของพยาบาลในการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนแก่ผู้ป่วยและครอบครัวได้

๒.๑.๕ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถให้การดูแลกิจวัตรประจำวันและการสื่อสารกับผู้ป่วยสมองเสื่อมได้

๒.๑.๖ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถอธิบายประเด็นปัญหาของผู้ป่วยสมองเสื่อมและประเมินสมรรถภาพได้

๒.๒ เนื้อหา

ภาวะสมองเสื่อม (Behavioral and Psychological Symptoms of Dementia, BPSD) คือ กลุ่มอาการที่เกิดจากความผิดปกติ ต่อความคิด พฤติกรรม และความสามารถในการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวัน ส่งผลกระทบต่อชีวิตสังคมหรือชีวิตการทำงานปกติของบุคคล

๑. สาเหตุของภาวะสมองเสื่อม จำแนกสาเหตุตามพยาธิสภาพ

๑.๑ Primary Dementia เกิดจากการเสื่อมถอยของเซลล์ประสาท โดยช่วงแรกผู้ป่วยจะมีสมองฟื้องโดยเฉพาะสมองที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับความจำ หลังจากนั้นสมองส่วนอื่น ๆ จะมีการฟื้อตามมาจนมีผลต่อความคิด การตัดสินใจ การพูดสื่อสาร ตลอดจนมีปัญหาพฤติกรรมตามมาได้ เมื่อจากการดำเนินของโรคนี้ค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไปจนมีอาการมากขึ้นเรื่อย ๆ การตรวจพบโรคนี้ตั้งแต่เริ่มแรกจะทำให้มีโอกาสชั่ลอกความรุนแรงของโรค ให้เกิดขึ้นได้ จึงควรให้ความใส่ใจกับอาการหลงลืมที่พบในผู้สูงอายุ ถ้ามีอาการหลงลืมปอยขึ้นจนเกิดผลเสีย เช่น ของหายปอย ตามเรื่องเดิมซ้ำ ๆ จำเหตุการณ์ที่ผ่านมาไม่ได้ ก็ควรรีบมาพบแพทย์ ทั้งนี้การสังเกตอาการจากผู้ที่เป็นญาติใกล้ชิดมีความสำคัญมาก เพราะผู้ป่วยก็มักจะจำไม่ได้ว่าตัวเองเคยลืมอะไร และคิดว่าตนเองเป็นปกติดี ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ Alzheimers, Senile, Parkinson's disease

๑.๒ Secondary Dementia กลุ่มอาการทางสมองเสื่อมที่มีต้นเหตุมาจากการบกพร่องในส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย เช่น โรคสมองเสื่อมที่เกิดจากไฮรอยด์ออร์โนนทำงานผิดปกติ การตี่มแอลกอฮอล์ ภาวะโพรงสมองโต มีเลือดคั่งหรือเนื้องอกที่สมอง การติดเชื้อในสมอง เช่น โรคซิฟิลิต หรือ โรคเอดส์ รวมถึงการขาดวิตามินที่สำคัญต่อการทำงานของสมอง เช่น วิตามินบี ๑๒ เป็นต้น

ลักษณะภาวะสมองเสื่อม

๑. executive function ไม่สามารถคิดวางแผนหรือจัดลำดับความสำคัญไม่ได้

๒. language เรียกสิ่งที่เคยเรียกไม่ถูก ใช้คำหรือใช้ภาษาไม่เหมาะสม เช่น เรียกที่ว่าวัววัวหลายหนัง

๓. learning & memory ไม่สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งใหม่ได้

๔. motor skill มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหวประสานกันของกล้ามเนื้อทำให้ไม่สามารถทำงานที่ละเอียดหรือประณีตได้ เช่น เคยสนใจกรร้าได้แต่ทำไม่ได้

๕. attention ไม่สมาธิ หรือ จดจ่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้

๖. social skill มีความบกพร่องในการประกอบกิจวัตรประจำวัน เช่น ปล่อยปัสสาวะรอดในที่สาธารณะ กินมูມกามเปลี่ยนไปจากเดิม มีอารมณ์ผิดปกติ เช่น เผยเมย แยกตัวจากสังคม หรือไม่ให้ก้าวเข้ามา

การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากความชรา (normal ageing change)

ระยะเริ่มแรกของโรค (preclinical stage)

๑. Mild Cognitive Impairment: MCI

ภาวะนี้เป็นระยะที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากความชราและภาวะสมองเสื่อม ผู้ป่วยที่เป็น MCI จะมีความผิดปกติทางด้านความสามารถของสมองโดยเฉพาะความจำที่ผู้ป่วยเอง ญาติหรือแพทย์ผู้ดูแลสามารถบอกได้ว่ามีจริง อาจไม่มีความผิดปกติของสมองด้านอื่น ๆ หรือมีไม่มาก มีความผิดปกติของการทดสอบสุขภาวะทางจิต (mental status) โดยยังไม่เข้าเกณฑ์การวินิจฉัยภาวะสมองเสื่อม ความสามารถในการทำกิจวัตรชนิดพื้นฐานและความสามารถในการทำกิจวัตรชนิดอุปกรณ์ยังเป็นปกติ แต่อาจสูญเสียความสามารถในด้านการบริหารจัดการ (executive function) บางด้าน เช่น การบริหารจัดการรายรับ รายจ่าย การชำระเงิน ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

๒. Delirium

ภาวะซึ่งสับสนเฉียบพลัน ส่วนใหญ่เกิดจากความผิดปกติของโรคทางเมtababolism การติดเชื้อ ผลไม่เพียงประสงค์จากยาและการลดลงของการไหลเวียนเลือดและออกซิเจนที่ไปเลี้ยงสมอง เช่น ภาวะหายใจaway หัวใจaway

๓. depression

ภาวะซึ่งเครียดผู้ป่วยมักมีความผิดปกติในการนอน เป็นอาหาร อ่อนเพลีย รู้สึกตัวเองไม่มีคุณค่า หรือรู้สึกผิด คิดถึงเรื่องการเสียชีวิต หรืออาจมีความคิดจะฆ่าตัวตายได้

๔. amnestic syndrome ความผิดปกติของความจำเพียงอย่างเดียว

สาเหตุที่พบบ่อยของภาวะนี้คือ กลุ่มอาการ Wernicke - Korsakoff ซึ่งเกิดจากการติดสุรา และขาดวิตามินบีหนึ่ง (thiamine) โรคสมองอักเสบจากเชื้อ herpes และอุบัติเหตุที่สมอง

ภาวะสมองเสื่อมชนิดกลับคืนเป็นปกติได้ (reversible หรือ arrestable dementia)

ส่วนหนึ่ง ของผู้ป่วยที่มีภาวะสมองเสื่อมเกิดจากสาเหตุที่สามารถแก้ไขให้กลับคืนเป็นปกติ หรือหยุดยั้งไม่ให้การดำเนินโรคเลวลงได้ โดยมีตัวอักษรย่อเพื่อจ่ายต่อการจำ คือ DEMENTIA .

๑. Drug toxicity โดยเฉพาะยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท เช่น ยานอนหลับ ยาที่มีฤทธิ์ anticholinergic และยาคลายกล้ามเนื้อ

๒. Emotional disorder ได้แก่ ภาวะซึ่งเครียด

๓. Metabolic และ endocrine disorder ที่สำคัญคือ โรคต่อมไทรอยด์ทำงานน้อยเกินไป (hypothyroidism) ซึ่งมักมีอาการไม่จำเพาะ เช่น เคลื่อนไหวช้า ห้องผูก นอนมาก แยกได้ยากจากสิ่งที่พบได้ทั่วไปในผู้สูงอายุ

๔. Eye and Ear disorder ทำให้ขาดสิ่งเร้ามากระตุ้นระบบประสาท

๕. Nutritional disorder (thiamine, folate, B₆ and B₁₂ deficiency) /Normal pressure hydrocephalus ในประเทศไทย มักไม่พบขาดวิตามินบี ๑๒ บ่อยเท่าในต่างประเทศ การตรวจคัดกรองหาระดับวิตามินบี ๑๒

๖. Tumor (primary และ secondary brain tumor) และ Trauma โดยเฉพาะ chronic subdural hematoma

๗. Infection...

๗. Infection เช่น โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบจากเชื้อวัณโรค (tuberculous meningitis), neurosyphilis, โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบจากเชื้อ Cryptococcus (cryptococcal meningitis) ภาวะสมองเสื่อม เนื่องจากการติดเชื้อ HIV (HIV Associated Dementia : HAD) และ cerebral cysticercosis อย่างไรก็ตาม ผู้ป่วยกลุ่มนี้แม้ได้รับการรักษาแล้วก็ตามระดับความสามารถของสมองมักไม่กลับเป็นปกติเหมือนเดิม ทั้งหมด

๘. Arteriosclerosis (vascular dementia) และ Alcohol ภาวะสมองเสื่อมที่เกิดจากปัญหาของหลอดเลือด สามารถให้การป้องกันหรือชะลอการดำเนินโรคได้ ถ้าผู้ป่วยได้รับการแก้ไขปัจจัยเสี่ยงของโรค หลอดเลือด สำหรับการตี่มแอลกอฮอล์ สามารถทำให้เกิดภาวะสมองเสื่อมได้จากหลายสาเหตุ เช่น alcoholic dementia, Wernicke - Korsakoff syndrome, Marchiafava - Bignami syndrome และ อุบัติเหตุที่ศีรษะจากการมาสูบ เป็นต้น

การวินิจฉัยภาวะสมองเสื่อม

๑. การซักประวัติ ตรวจร่างกาย และประเมินโดยใช้แบบคัดกรอง
๒. การตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น CBC, Thyroid function, Electrolyte, Vitamin B ๑๒
๓. การตรวจภาพสมองทางรังสี เช่น CT Scan, MRI, PET

การรักษาผู้ป่วยโรคสมองเสื่อม

๑. การรักษาโรคสมองเสื่อม โดยไม่ใช้ยา (nonpharmacological management)
 - ๑.๑ การให้การรักษาที่เน้นการสื่อสารด้วย วจันภาษา (non-verbal intervention)

ประกอบไปด้วย

- สุคนธบำบัด (aromatherapy) การใช้น้ำมัน หอมระ夷จะช่วยลดความวิตกกังวล พลุ่งพล่าน กระวนกระวายใจและกระตุนประสานสัมผัสให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น ใช้สูดดมใช้น้ำดิ้นรนน้ำ หรือทาเฉพาะที่ก็ได้กลิ่นที่นิยมใช้ในผู้ป่วย สมองเสื่อมมากที่สุดคือกลิ่นเมลลิสชา (melissa) และกลิ่นลาเวนเดอร์ (lavender)

- การรักษาด้วยแสงสว่าง (Bright Light Therapy : BLT) เพื่อปรับ circadian rhythms ของผู้ป่วยสมองเสื่อมและช่วยลดอาการ sundowning syndrome

- ดนตรีบำบัด (music therapy) ช่วยเพิ่มช่องทางในการสื่อสารกับผู้ป่วยสมองเสื่อม ชั้นrunn แรง ที่สูญเสียความสามารถด้านภาษาไป อาจมีประโยชน์ ในแข่งของการทบทวนความจำและการรับรู้ในเรื่องเวลา สถานที่และบุคคล (orientation)

- การออกกำลังกาย (exercise) ช่วยลดความรู้สึกพลุ่งพล่านกระวนกระวายใจ ปรับให้อารมณ์สดชื่น แจ่มใสมากขึ้นและช่วยให้คุณภาพการนอนดีขึ้น

- ๑.๒ การให้การรักษาที่เน้นการสื่อสารด้วย วจันภาษา (verbal intervention) ประกอบไปด้วย

- การให้ความรู้เกี่ยวกับภาวะสมองเสื่อม ปัญหา ด้านพฤติกรรม อารมณ์และจิตใจ ที่สามารถร่วมได้เพื่อให้ญาติและผู้ดูแลมีความเข้าใจ รวมถึงทราบวิธีในการดูแลและตอบสนองผู้ป่วย สมองเสื่อมได้อย่างเหมาะสม

- การฝึกให้ผู้ป่วยรับรู้เวลา สถานที่และบุคคล ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง (reality orientation) เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยอยู่ในโลกของความเป็นจริงและลดความวิตกกังวลของผู้ป่วย โดยที่นำไปใช้การฝึกในลักษณะนี้ จะฝึกเป็นกลุ่มโดยฝึกวันละครั้ง ครั้งละ ๑ ชั่วโมง ประมาณ ๕ วันต่อสัปดาห์

- การจัดกิจกรรมระลึกถึงความทรงจำตี ๆ ในอดีต (reminiscence therapy) เช่น พูดคุยเกี่ยวกับช่วง วัยเด็ก วัยทำงาน หรือช่วงชีวิตที่ผู้ป่วยมีความสุข อาจใช้ รูปถ่าย เทป วิดีทัศน์หรือของที่ระลึกเป็นตัวช่วยทบทวน ความทรงจำในอดีตก็ได้ กิจกรรมนี้จะทำให้ผู้ป่วย tronathan ก็อตลักษณ์และคุณค่าของตนเอง และอาจช่วยกระตุ้นความจำได้อีกด้วย

- การหาความหมายของพฤติกรรมและการรณรงค์ ที่ผู้ป่วยแสดงออกมา (validation therapy) โดยนาโอมิฟิล (Naomi Feil) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยา การรักษาเนี้ยเชื่อว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมา ล้วนมี ความหมายแฝงอยู่ทั้งสิ้นและเกิดจากปมขัดแย้งในอดีต ที่ยังไม่สามารถแก้ไขหรือผ่านพ้นไปได้ (unfinished conflicts) หากเข้าใจความหมายแฝงที่ซ่อนอยู่และ สะท้อนอารมณ์ของผู้ป่วยได้เหมาะสมแล้วจะช่วยให้ สื่อสารกับผู้ป่วยได้ดีขึ้นอีกทั้งช่วยบรรเทาความทุกข์ ทรมานใจและความวิตกกังวลของผู้ป่วยลงได้

๒. การรักษาโรคสมองเสื่อม โดยใช้ยา (pharmacological management)

๒.๑ กลุ่มยารักษาอาการโรคจิตรุนแรงใหม่ (novel antipsychotics) การใช้ยา risperidone ในขนาด ๐.๕-๒ มก./วัน หรือ olanzapine ๒.๕-๑๐ มก./วัน หรือใช้ aripiprazole ในขนาดตั้งแต่ ๖ สามารถช่วยลดอาการทางจิต ก้าวร้าวและกระวนกระวายใจได้อย่างไร้ความสามารถใช้ ยา risperidone และ olanzapine จะเพิ่มความเสี่ยง ของผู้ป่วยสมองเสื่อมในการเกิดโรคหลอดเลือดสมอง ถึง ๓ เท่าจึงควรระมัดระวังการใช้ยา ทั้งสองตัวนี้

๒.๒ กลุ่มยารักษาอาการโรคจิตรุนแรงเดิม (classical antipsychotics) เช่น ยา haloperidol เกิดผลข้างเคียงได้แก่ อาการมือสั่น ตัวเกร็ง คอแข็ง เดินคล้ายหุ่นยนต์ (extrapyramidal side effects) ได้บ่อย โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ป่วยสมองเสื่อมแบบ Parkinson's Disease with Dementia (PDD) และแบบ Lewy-body (DLB) และยังเพิ่มความเสี่ยงในการเกิด โรคหลอดเลือดสมองได้

๒.๓ กลุ่มยา cholinesterase inhibitors (AChEIs) และยา memantine เช่น donepezil อาการข้างเคียง คันนื้อสี อาเจียน หัวใจเต้นช้าหรือมีสูบได้ ดังนั้นควรตรวจปอดก่อนให้ยา

๒.๔ กลุ่มยาต้านเศร้า (antidepressants) ผู้ป่วยสมองเสื่อมส่วนใหญ่มักจะทนผลข้างเคียงของกลุ่ม ยา Selective Serotonin Reuptake Inhibitors (SSRIs) ได้ดีแม้ว่ายากลุ่มนี้จะก่อให้เกิดอาการกระวนกระวายได้บ้าง ยาที่ได้ผลดีในการรักษาอาการซึมเศร้าในผู้ป่วยสมองเสื่อมคือยา sertraline และ citalopram ควรหลีกเลี่ยงการใช้กลุ่มยา tricyclic antidepressants (TCAs) รักษาอาการซึมเศร้าในผู้ป่วยสมองเสื่อม

๒.๕ กลุ่มยา鎮静 (anticonvulsants) ผลการศึกษาส่วนใหญ่จากกลุ่มนี้ไม่มีประสิทธิภาพในการรักษาผู้ป่วยสมองเสื่อม อย่างไรก็ตามมีการศึกษาบางรายงานพบว่ายา valproate และ carbamazepine อาจช่วยลดอาการโรคสมองเสื่อมได้

ตัวอย่างแบบประเมินที่ใช้บ่อย

- Modified IQCODE แบบประเมินสมรรถภาพสมอง
- AMT (Abbreviated Mental Test) แบบทดสอบสภาพสมอง
- MMSE - Thai ๒๐๐๒ (Mini - Mental State Examination : Thai version)
- TMSE (Thai Mental State Examination)
- MoCA (Montreal Cognitive Assessment)
- CDT (Clock Drawing Test)
- RUDAS - Thai version (Rowland Universal Dementia Assessment Scale) เป็นต้น

การช่วยเหลือ...

การช่วยเหลือสนับสนุนผู้ดูแลผู้ที่ป่วยสมองเสื่อม

ปัญหาที่พบบ่อยในผู้ป่วยสมองเสื่อม ไม่ตื่นนอนตอนเช้า รวมถึง การดูแลความสะอาดร่างกาย เช่น อาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัว ปัญหาการขับถ่าย การรับประทานอาหาร การเดิน การกลืน การติดต่อสื่อสาร ทำให้การดูแลผู้ป่วยนั้น เป็นภาระที่หนักมาก ต้องใช้ความพยายามและความอดทนค่อนข้างสูง เรามักจะพบว่าผู้ดูแลมักจะเครียด เหนื่อยล้า

เป้าหมายของการดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อม ต้องคงความสามารถของสมองต้านต่างๆ ส่งเสริมให้ผู้ป่วยดูแลตัวเองให้ได้มากที่สุด อยู่ร่วมกับสังคมให้ได้มากที่สุด ซึ่งต้องกระตุ้นให้ผู้ป่วยทำด้วยตัวเอง ส่งเสริมกระบวนการรับรู้

เป้าหมายของการดูแลผู้ดูแล คือ การลดความเครียด ช่วยผู้ดูแลให้สามารถปรับบทบาทในการดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีความสุข การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนแก่ญาติผู้ดูแล เช่น การทำกิจกรรมกลุ่ม onsite online การให้คำปรึกษา

ปัญหาและอุปสรรคในการดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อม

๑. ความรู้ ความเข้าใจ คนส่วนใหญ่ ยังเข้าใจว่า การหลงลืมเป็นอาการปกติของผู้สูงอายุ

๒. ความพึ่งพาของสมาชิกในครอบครัวและทักษะการดูแล : ลูกหลานต้องทำงาน

๓. การยอมรับ ความเขื่อน และความเข้าใจของคนในครอบครัวที่แตกต่างกัน

๔. การเงิน รายได้ของครอบครัว

การสนับสนุนและดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อมในแต่ละระยะ

ระยะแรก : การเตรียมบ้านและสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้ป่วย การวางแผนด้านการเงิน การวางแผนการดูแล หากผู้ป่วยยอมรับความจริง ผู้ป่วยสามารถตัดสินใจได้ว่าเมื่ออาการยั่งยืนรักษาที่ไหน

ระยะกลาง : การจัดการกับปัญหาด้านอารมณ์ การช่วยดูแลในชีวิตประจำวัน กิจกรรมกระตุ้นให้สมองผ่อนคลาย การผู้ช่วยดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อม หน่วยงานที่สามารถช่วยเหลือผู้ป่วยในระยะสั้น หรือช่วงกลางวันที่ญาติต้องไปทำงาน

ระยะท้าย : ต้องมีผู้ดูแลตลอดเวลา ภาระค่าใช้จ่ายที่มากขึ้น การระวังการเกิดภาวะแทรกซ้อน ต่าง ๆ เช่น แพล Ged หับ ติดเชื้อ การเตรียมตัวเมื่อถึงวาระสุดท้ายในชีวิต

ผู้ป่วยสมองเสื่อมระยะท้าย หมายถึง ผู้ป่วยสมองเสื่อมที่มีการรู้คิดเสื่อมถอยลงอย่างมาก ทำให้ไม่สามารถคิด เล่าเหตุการณ์ได้ ไม่สามารถสื่อภาษาได้ ตลอดจนอาจมีปัญหาระบวนและพฤติกรรมได้

ปัญหาทางกาย

- ให้การดูแลเพื่อบรรเทาอาการต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ป่วยทุกข์ทรมาน เช่น อาการเจ็บปวด หายใจลำบาก แน่น อึดอัด

- ให้การดูแลในด้านต่าง ๆ เช่น การนอน การขับถ่าย ความสะอาดร่างกาย อาหารที่จำเป็น

ปัญหาด้านจิตใจ

- ให้เวลาในการดูแลผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอไม่ให้รู้สึกว่าลูกหอดทึ้ง

- ให้เวลาพูดคุยและมีโอกาสซักถามถึงสิ่งต่างๆ ที่สงสัยเกี่ยวกับการเจ็บป่วย การพูดถึงความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ โดยไม่ยัดเยียด และสังเกตจากความต้องการของผู้ป่วยขณะนั้น

ปัญหาด้านสังคม

- จัดให้ผู้ป่วยอยู่ในสถานที่ที่เงียบสงบ อบอุ่น มีญาติที่ใกล้ชิดอยู่ด้วย
- ช่วยให้ผู้ป่วยและครอบครัวได้ส่งเสียงร้องต่าง ๆ
- ช่วยหรืออื้อให้ผู้ป่วยและครอบครัวให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เท่าที่เป็นไปได้

การอยู่กับผู้ป่วยสมองเสื่อมให้มีความสุข

- ยืดหยุ่น จัดตารางกิจกรรมในแต่ละวัน มีการผ่อนปรน ไม่บังคับ ปรับตามความเหมาะสม
- ปลอดภัย จากการหลอกล้ม สารพิษ พลัดหลง
- ใส่ใจ สังเกตอาการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนกิจกรรมที่ชอบ
- ไม่เอาชนะ ผู้ป่วยไม่ได้แกลง เลี้ยงการอธิบายด้วยเหตุผล หรือต่อสู้ต่อเดียงด้วยอารมณ์

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

๒.๓.๑ ตอบแทนเอง มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะสมองเสื่อม สามารถนำความรู้ไปใช้สังเกต ดูแลคนในครอบครัวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๒.๓.๒ ต่อห่วงงาน สามารถนำความรู้ไปประเมินผู้ป่วย เพื่อวางแผนการให้การพยาบาลได้อย่างถูกต้อง กระตุนการพัฒนาหน่วยงานในโรงพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ประยุกต์ใช้และต่อยอดในการพัฒนาหน่วยงาน

๒.๓.๓ อื่น ๆ สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อม ให้แก่เจ้าหน้าที่หรือศิวิชาชีพอื่นที่สนใจได้อย่างถูกต้อง

ส่วนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรค

๓.๑ การปรับปรุง

- เนื้อหาการอบรมค่อนข้างมากและมีวิทยากรหลายท่าน จึงมีข้อจำกัดด้านเนื้อหาและเวลาวิทยากรบางท่านพูดเร็ว รีบเร่ง ทำให้ไม่สามารถลึกซึ้งเนื้อหาโดยละเอียดได้และเกิดความไม่เข้าใจในบางหัวข้อ

- เนื่องจากการอบรม ผ่าน Zoom Application เอกสารประกอบการบรรยายทั้งหมดจึงต้อง Download เอง

- เอกสารประกอบการบรรยาย บางหัวข้อ ข้อมูลไม่ตรงกับวิทยากรบรรยาย

๓.๒ การพัฒนา

- นำองค์ความรู้ที่ได้จากการอบรมมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริงและนำมาพัฒนาในองค์กรให้บุคลากรมีความรู้เท่าเทียมกันเพื่อประโยชน์ต่อผู้มาใช้บริการ

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

- จะนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการประเมินผู้ป่วย เพื่อวางแผนการให้การพยาบาลได้อย่างถูกต้องและประสิทธิภาพมากขึ้น
- ควรส่งเจ้าหน้าที่เข้าร่วมอบรมในโอกาสต่อไป เพราะการเข้าร่วมการอบรมทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์มากมาย ได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับผู้เข้าร่วมประชุมจากสถาบันต่าง ๆ

(ลงชื่อ).....ณัฐรี สุทธาลง.....(ผู้รายงาน)

(นางสาวอรจิรา สุทธาลง)

(ลงชื่อ).....วิรดา บุตร เนื่อง.....(ผู้รายงาน)

(นางสาววิรดา บุตรเนื่อง)

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการประชุม เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อม และเผยแพร่แก่เพื่อนร่วมงาน

(นายพงษ์เทพ นาครอส)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเชียงใหม่ศูนย์ประชารักษ์

<https://shorturl.asia/ybH1z>

รากวะส์มอนเจื่อม

(Behavioral and Psychological Symptoms of Dementia, BPSD)

หมายถึง กลุ่มอาการผิดปกติของกระบวนการคิด การแสดงพฤติกรรม อารมณ์

สาเหตุของการสมองเสื่อม

1. Primary Dementia

เกิดจากการเสื่อมสลายของเซลล์ประสาท โดยช่วงแรกผู้ป่วยจะมีสมองฟื้อร่องโดย เอพาะสมองที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับความจำ

2. Secondary Dementia

กลุ่มอาการทางสมองเสื่อมที่มีต้นเหตุ มาจากความบกพร่องในส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย

การวินิจฉัยภาวะสมองเสื่อม

- 1 การ查คประวัติ ตรวจร่างกาย และประเมินโดยใช้แบบคัดกรอง
- 2 การตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น CBC, Thyroid function, Electrolyte, Vitamin B12
- 3 การตรวจภาพสมองทางรังสี เช่น CT Scan, MRI, PET

การรักษาผู้ป่วยโรคสมองเสื่อม

1. การรักษาโรคสมองเสื่อม โดยไม่ใช้ยา (Nonpharmacological management)

- ให้ความรู้ความเข้าใจผู้ป่วย ครอบครัว ผู้ดูแล
- ให้การดูแลตามอาการ ป้องกันภาวะแทรกซ้อน
- จัดกิจกรรมที่กระตุ้น บำบัด ให้สืบสาน

2. การรักษาโรคสมองเสื่อม โดยใช้ยา (pharmacological management)

- ให้ยาเพื่อกระตุ้นการทำงานของระบบประสาท
- ให้ยาเพื่อควบคุมอาการ
- รักษาภาวะแทรกซ้อน

นางสาวอรจิรา สุทธาลง
พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

สมองเสื่อม

Behavioral and
Psychological Symptoms of
Dementia, BPSD

สาเหตุ

1. PRIMARY DEMENTIA (สมองเสื่อม
กลุ่มบัญญัม) เกิดจากโรคที่ส่งผลกระทบ
เช่นประสาท

2. SECONDARY DEMENTIA (สมองเสื่อม
กลุ่มบุพเพบุญ) เกิดจากอาการทางสมองอื่นที่มีผล
ให้ขาดความบุพเพร่องใจและบันดาลเรืองกาย

ปลดภัย

ยึดหยุ่น

การอยู่กับผู้ป่วยสมอง
เสื่อมให้มีความสุข

ใส่ใจ

ไม่เอาชนะ

เป้าหมายของการดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อม

ต้องคงความสามารถของสมองด้านต่างๆ
ส่งเสริมให้ผู้ป่วยดูแลตัวเองให้ได้มากที่สุด
และอยู่ร่วมกับสังคมให้ได้มากที่สุด

กลุ่มอาการที่เกิดจากความผิด
ปกติต่อความคิด พฤติกรรม และ
ความสามารถในการประกอบ
กิจวัตรในชีวิตประจำวัน

ลักษณะภาวะสมองเสื่อม

1. EXECUTIVE FUNCTION ไม่สามารถตัด
วิธีทางหรือตัดคำสั่งให้ถูกต้องได้
2. LANGUAGE เรียนรู้สิ่งที่เคยเรียนรู้ไม่ดูถูก ใช้ภาษาไป
มาทางลบ
3. LEARNING & MEMORY ไม่สามารถเรียนรู้
และจดจำสิ่งใหม่ได้
4. MOTOR SKILL มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหว
5. ATTENTION ไม่มีสมาธิหรือจดจ่อสิ่งใดได้
6. SOCIAL SKILL มีความบกพร่องในการประกอบ
กิจวัตรประจำวัน

การดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อมแต่ละระยะ

ระยะแรก : การเตรียมบ้านและสิ่งแวดล้อม และ
วางแผนการเดินทาง

ระยะกลาง : จัดการปัญหาด้านอาหารน้ำ การซั่ย
เหลือดูแลชีวิตประจำวัน

ระยะท้าย : ต้องมีผู้ดูแลตลอดเวลา ระหว่าง
ภาวะแทรกซ้อนต่างๆ เช่น แพลกติกัน

นางสาววิชุดา บุตรเพ็ช
พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ